

Kollégiumi karantén-áhitat – 2020-2021/25.

Budapest, Rózsák tere, 2021. március 24.

Drága Fiatalok! Egy gyönyörű hóseási ígérez kapcsolódó böjti elmélkedéssel kívánok nektek minden jót, a szünet előtti napokhoz sok erőt, és áldott böjti napokat. Vigyázzatok magatokra, Isten is rátok! Szeretettel és imádsággal gondol rátok: Kati

Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szóhoz szólóan beszélek vele. (Hós 2,16)

A böjt az általános vallástörténeti meghatározás szerint a kultikus céllal történő tartózkodás bizonyos ételektől, vagy időlegesen mindenféle táplálkozástól. Szinte minden vallásnak fontos eleme, szinte minden vallás és vallási közösség életében megfigyelhető gyakorlat. Mindig átmeneti jellegű, meghatározott idejű.

Nem keverendő össze sem a hosszú távú, testi önmegtartóztatásra irányuló fogadalommal, sem az egyes vallások étkezési törvényeivel, bizonyos ételek fogyasztásának általános tilalmával. De nem keverendő össze a méregtelenítő, salaktalanító kúrákkal sem. A két böjtnek más a célja.

A vallásos böjtben a mit evés? – mit nem evés? kérdését meghaladja, háttérbe szorítja az Istennel való lelki-szellemi kapcsolat elmélyítésének célja.

Az ószövetségi idők emberétől távol állt az aszketikus életideál. Izrael életének korai szakaszában ezért a böjtnek nem volt különösebb szerepe. Látták azt is, hogy a böjtöt mindig fenyegetheti annak veszélye, hogy az ember általa Istent akarja befolyásolni. Ebben a varázsláshoz és a mágiához hasonlították. Egyedül azt a böjtöt tartották legitimnek, amelyben az ember Isten iránti tisztelete, szeretete, bűnbánata és teljes belső megújulása jut kifejezésre.

A böjtölés gyakorlata a zsidóság életében csak később, a babiloni fogság után vált jelentőssé. Jézus korára különösen a farizeusok heti kettő, a hétfői és csütörtöki böjtje vált ismertté, s elhíresültté. Halljuk a fülünkben a formális és képmutató böjtjüket bíráló Jézusi szavakat: *Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat.*

Ima

Istenem, aki szeretet vagy, tisztíts meg engem Jézus vérével minden tisztátalanságtól, amely téled elválaszt engem, és azután költözzél szívembe, hódíts el magamtól, és szabadíts meg mindentől, ami alkalmatlanná tesz a szolgálatra, hogy hitben, szeretetben és türelemben mindig neked hódoljak, és örökké tied legyek, Jézus Krisztus, a te Fiad, a mi Urunk által. Ámen. (Johann Arndt 1809)

Ő, a Mester (a kiemelkedő vallási személyiségekhez és vallásalapítókhoz hasonlóan) egy hosszú, 40 napos pusztai nagyböjttel készült fel emberfeletti küldetésére. Részleteket erről nem tudunk, az evangéliumok csak a böjtje végéhez kapcsolódó megkísértéséről írnak.

Végre volt valaki, az egyetlen az emberiség történetében, aki hihetetlen kiszolgáltatott szellemi és fizikai állapotban is tudott koncentráltan és erővel nemet mondani a gonosz vonzó, de küldetéstől eltérítő csábításának. A pusztai megkísértés ellenálló Jézusa egyértelműen előre vetíti ezzel három évvel későbbi teljes győzelmét a pokol és a halál felett.

Követhetnénk Jézus példáját szó szerint is akár. 40 napot állítólag még éppen kibír az ember étel nélkül. De ennek nincs sok értelme. Az átmeneti idejű testi-lelki önmegtartóztatásnak, külső és belső komfortunk átmeneti feladásának, a mindennapokból kimaradó hitgyakorlatoknak (Szentírás és teológiai jellegű irodalom olvasás, imádkozás, gyakoribb templomba járás ...), a határozott időre szóló pusztába vonulásnak azonban nagyon is sok értelme van. Persze csak akkor, ha az nem szívből és képmutatásból történik, hanem szívből és igazán.

Az Istenhez hűtlenné vált Izraelnek mondja Isten Hóseás próféta könyvében: *Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szívére beszélek.* Ez a böjt lényege. Kicsit jobban, kicsit tudatosabban elkülöníteni a lelkünket, a szellemünket mindattól, ami a hétköznapi életben leköti a figyelmünket – azért, hogy szóljon hozzánk és beszéljen a szívünkkel, hogy megújítson és megerősítsen minket az Úr. Mert, és ezt a lelkünk mélyén mindannyian jól tudjuk: *nem csak kenyérrrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.*